

Consumenten; derom har der aldrig været nogen virkelig Tvivl. At det maa ogsaa gjælde om Varer, der ere Gjenstand for den større Handel, synes mig heller ikke at kunne omtvivles, thi det kan vel ikke feile, at en Smørhandler, det være sig nu en Grosferer eller en af de større Spekhøfere, vil, naar han sælger sit Smør, meget godt vide at beregne, at paa det Smør, der udsøres, faaer han godtgjort 2 Rbd. pr. Tønde, hvorimod han ikke faaer godtgjort Noget for det, han sælger i Byen. Producenterne ville ogsaa være vel underrettede om, hvilke Priser Kjøbmanden, der er bosat paa Stedet, er istand til at give ham, og derved kommer det med i Betragtning, at Consumptionen bliver givet ham tilbage ved Varernes Udsørsel, hvorimod der ingen Godtgjørelse finder Sted, hvis de skulle bruges heri Byen. Mindre klart er det, at Consumptionen falder Consumenten til Last, naar der er Spørgsmaal om saadanne smaa Artikler med Hensyn til hvilke der ikke er Spørgsmaal om Afsetning paa forskellige Markeder, men som ordentligvis maa føres til et bestemt Marked, saaledes s. Ex. Fjer kreaturer; men alligevel troer jeg, at i Tidens Længde vil Consumptionen virke til Varernes Fordyrelse, thi det er aabenbart, at den, der vil føre disse Fjer kreaturer ind til et Sted, som er Consumption underkastet, maa finde sin Regning derved, han maa have Udgifterne, der ere forbundne med at opelske Kreaturer og føre dem herind, godtgjorte, og da Consumptionen, navnlig i Kjøbenhavn, er forholdsvis ikke lav, maa det vistnok gjøre, at disse Varer blive dyrere end ellers. Naar Consumptionen ophører, vil Følgen i Diebliffet ikke blive Priisnedsættelse, men dersom den samme Priis vedligeholder sig, saa vil den, der er i den Stilling, at han kan opelske Kreaturer, see, at det svarer bedre Regning, og der vil altsaa være flere, der opelske og bringe dem til Kjøbenhavn og altsaa vil det ordne sig af sig selv paa den Maade. Jeg skal ikke indlade mig i en udførlig Under søgelse om denne Sag, men da den Mening udtales af Saamange, at Consumptionen ikke falder Consumenterne til Byrde, men alene Producenterne, har jeg troet at burde fremsætte

disse Bemærkninger, som forekomme mig indlysende.

Sunder: Jeg skal blot tillade mig at erklære, at jeg ikke ved hvad der er bleven fremsført har fundet mig foranlediget til at frasælde min Overbeviisning om, at de Indstillinger, som Udvalgets Fleertal har gjort, og navnlig Hovedindstillingen, er fuldfommen begrundet. Forsaavidt den ærede Ordfører har meent, at en senere Rigsdag ikke foregribes ved den Beslutning, der er tagen i det andet Thing, troer jeg, at min Mening om, hvorvidt den foregriber, i en vis Henseende er bleven udtalt af den ærede Ordfører selv, idet han har tilføiet, at det vilde være ilde, hvis den næste Rigsdag skulde tage denne Beslutning tilbage; thi netop deri, at det vilde „være ilde“, hvilket saa ofte er blevet udtalt, netop deri ligger en stærk Foregriben, idet derved lægges et moralsk Tryk paa den næste Rigsdag, saa at den ikke er istand til at tage sin Beslutning med fuldfommen Frihed, skjøndt det er indlysende, at den maa være berettiget til at forandre den Beslutning, der er tagen paa den foregaaende Rigsdag. Naar den ærede 3die Landstthingsmand for 3die Kreds (Vestely) ikke har villet erkende, at det hører til Rigsdagens vigtigste Pligter, at vaaage over, at der holdes god Orden i Finantserne, da kan jeg ikke være enig med ham deri; det synes næsten, som jeg har misforstaaet ham. Han sagde: „Hvorvidt Regjeringen med sine Midler kan komme ud af det eller ikke, maa blive Rigsdagen ligegyldigt; det er Regjeringens Sag at søge Ligevægt“. Men, naar Regjeringen gjerne vil sørge for Ligevægt i Finantserne, men Rigsdagen ikke vil følge Regjeringen paa denne Bei, men gaae lige den modsatte Bei, forekommer det mig dog, at det er ikke aldeles i sin Orden, og jeg for mit Vedkommende vil altid ansee det for min Pligt at virke derved, at der ikke skal opstaae nogen Forvirring. Forsaavidt jeg har omtalt, at der i Forholdene laae en fjendtlig Magt, er jeg deels ikke bleven forstaaet, deels misforstaaet. Jeg sagde, at der var en fjendtlig Magt, der gjorde det vanskeligt at holde Finantserne i Ligevægt, og jeg sigtede derved ikke